

Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Alanındaki Okutmanların Akreditasyon Sürecine Yönelik Algıları

Instructors Perceptions of the Accreditation Process in the Context of Teaching Turkish as a Foreign Language

Nahide İrem Azizoglu^{1*}
Şeyda Nur Yıldız²

¹ Sakarya Üniversitesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Sakarya, Türkiye, azizoglu@sakarya.edu.tr, ror.org/04ttnw109

² Sakarya Üniversitesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Yüksek Lisans Programı Öğrencisi, Sakarya, Türkiye, seyda.yildiz3@ogr.sakarya.edu.tr, ror.org/04ttnw109

*Sorumlu Yazar/Corresponding Author

Öz: Kalite güvencesi ve kalite değerlendirme alt boyutlarına sahip olan akreditasyon, kurum veya kuruluşların yeterliliklerini belirli ölçütler çerçevesinde değerlendiren ve onaylayan ulusal/uluslararası düzeyde kalite, verimlilik, etkililik gibi kalite standartlarına uygun olup olmadığını belirleyen bir süreçtir. Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde verilecek eğitimin nitelikli, kaliteli ve standartlara uygun gelişmiş bir şekilde hazırlanması ve uygulanması gerekmektedir. Bu bağlamda yabancılara Türkçe öğretimi alanındaki okutmanların belirli standartlara sahip olması istenmektedir. Bu çalışmada yabancı dil olarak Türkçe öğretimi alanındaki okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algılarının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Çalışmada okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algıları cinsiyet, yabancı dil olarak Türkçe öğretimi alanındaki okutmanların görev süresi ve akreditasyon sürecine ilişkin bilgi düzeyi değişkenlerine göre ele alınmıştır. Araştırmada nicel yöntemlerden betimsel tarama deseni kullanılmıştır. Araştırmaya 2024- 2025 eğitim öğretim yılında Sakarya, Kocaeli ve İstanbul illerindeki 3 Türkçe Öğretim Merkezi'nde çalışmakta olan 30 okutman katılmıştır. Araştırmanın verilerinin toplanmasında Semerci (2017) tarafından geliştirilen "Akreditasyon Algısı Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre okutmanların akreditasyon algılarının 63,30 olarak belirlenip yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Değişkenler açısından incelendiğinde yabancı dil olarak Türkçe öğretimi alanındaki okutmanların cinsiyetlerine göre akreditasyon algılarının farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Okutmanların süreçte görev alma durumlarına göre incelendiğinde okutmanların akreditasyon algılarının farklılaşmadığı belirlenmiştir. Son olarak okutmanların sürece ilişkin bilgi sahibi olma değişkenine göre akreditasyon algılarının farklılaşmadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, Akreditasyon Algısı, Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi, Dil Eğitiminde Standartlaşma

Geliş Tarihi/Received: 12.06.2025
Kabul Tarihi/Accepted: 10.12.2025
Yayınlanma Tarihi/ Available Online: 26.12.2025

Abstract: Accreditation, which has the sub-dimensions of quality assurance and quality assessment, is a process that evaluates and approves the qualifications of institutions or organizations within the framework of certain criteria and determines whether they comply with quality standards such as quality, efficiency and effectiveness at national/international levels. The education to be given to individuals learning Turkish as a foreign language must be prepared and implemented in a qualified, high-quality and advanced manner in accordance with the standards. In this context, it is desired that the instructors in the field of teaching Turkish to foreigners have certain standards. This study aims to determine the perceptions of the instructors in teaching Turkish as a foreign language towards the accreditation process. In the study, the perceptions of the instructors towards the accreditation process were addressed according to the variables of gender, tenure in the field of teaching Turkish as a foreign language and level of knowledge about the accreditation process. Descriptive scanning design, one of the quantitative methods, was used in the research. 30 instructors working in 3 Turkish Teaching Centers in Sakarya, Kocaeli and Istanbul provinces in the 2024-2025 academic year participated in the research. The "Accreditation Perception Scale" developed by Semerci (2017) was used to collect the data of the study. According to the results of the study, it was determined that the accreditation perceptions of the instructors were determined as 63.30 and were at a high level. When examined in terms of variables, it was first determined that the accreditation perceptions of the instructors in the field of teaching Turkish as a foreign language did not differ according to their gender. When the instructors were examined according to their assignment status in the process, it was determined that the accreditation perceptions of the instructors did not differ. Finally, it was concluded that the accreditation perceptions of the instructors did not differ according to the variable of having knowledge about the process.

Keywords: Accreditation, Perception of accreditation, Teaching Turkish as a Foreign Language, Standardization in Language Education

Extended Abstract

The Higher Education Quality Council of Türkiye (YÖKAK) is responsible for determining and evaluating the qualifications of various institutions and organizations. Particularly in engineering and other educational fields, universities are accredited based on specific standards. Institutional prestige is directly associated with the accreditation process. Accreditation, which encompasses the sub-dimensions of quality assurance and quality assessment, is a process that evaluates and certifies the qualifications of institutions or organizations according to established criteria, determining whether they comply with national and international standards such as quality, efficiency, and effectiveness. As in many areas of education, there is a growing emphasis on the need for standardization in language instruction. In today's globalized world, where the boundaries of communication have largely disappeared, learning additional languages has become a necessity. Therefore, Turkish Language Teaching Centers, which aim to teach Turkish to foreign nationals in Türkiye, play a critical role in the promotion and instruction of the Turkish language and culture both nationally and internationally. The education provided to learners of Turkish as a foreign language must be designed and delivered in a high-quality, well-developed, and standardized manner. Regardless of how well-structured a program may be, it is imperative that the instructors implementing the program possess the necessary qualifications. To date, no significant efforts have been made to evaluate the institutional adequacy of Turkish Language Teaching Centers. This lack of standardization has resulted in considerable disparities among centers in areas such as course hours, total instructional time, Turkish proficiency requirements, placement and level exams, and instructional materials. Implementing an accreditation system in the field of teaching Turkish as a foreign language would be an indicator of progress toward gaining an international identity and prestige. Instructors working in this field are expected to meet specific professional standards. However, existing studies on perceptions of accreditation have primarily focused on university students, teachers, pre-service teachers, and lecturers. A review of the literature reveals that no research has yet been conducted to examine the perceptions of instructors toward the accreditation process in the context of teaching Turkish as a foreign language. In this regard, the present study is original and contributes to the literature. Moreover, the study highlights the need to establish an accreditation body that evaluates the instruction of Turkish as a foreign language based on specific standards. Given the anticipated future standardization of Turkish Language Teaching Centers, this study is significant in terms of documenting instructors' perceptions of the accreditation process prior to its implementation and serving as a reference point for future initiatives. The aim of this study is to identify the perceptions of instructors regarding the accreditation process in the field of teaching Turkish as a foreign language. These perceptions are examined based on variables such as gender, years of professional experience in the field, and the level of knowledge regarding the accreditation process. The study employs a quantitative research approach using the descriptive survey design. The sample consists of 30 instructors working at three Turkish Language Teaching Centers located in the provinces of Sakarya, Kocaeli, and Istanbul during the 2024–2025 academic year. Data were collected using the "Accreditation Perception Scale" developed by Semerci (2017). According to the results, the instructors' overall perception score of accreditation was 63.30, indicating a high level of awareness and positive perception. When analyzed according to variables, it was found that instructors' perceptions did not significantly differ by gender. The small sample size compared to other studies, differences in sampling methods, and socio-cultural factors such as educational systems and cultural codes in different countries may have contributed to this finding. It was also found that instructors' involvement in the accreditation process did not significantly influence their perceptions. When compared with similar studies in the literature, differences in educational disciplines, as well as the knowledge, skills, and competencies of educators and instructors in the field, may explain variations in perceptions regarding the variable of professional experience. Finally, the study concluded that the level of knowledge about the accreditation process did not significantly affect instructors' perceptions.

Based on these findings, several recommendations have been made: a self-efficacy scale regarding accreditation can be developed to assess instructors' knowledge; Turkish Language Teaching Centers should undergo accreditation, and international comparisons should be conducted concerning Turkish language instruction as a foreign language, quality assurance practices, and accreditation processes in various countries. Insights from such comparisons can be adapted to align with Turkish culture and the national education system to contribute to the development of the accreditation process. A workshop can be organized with the participation of instructors, academics conducting research in the field, and experienced educators. Additionally, the knowledge levels of instructors who lack sufficient information about the process can be improved through targeted training and resources.

1. Giriş

Küreselleşen yeni dünya ile insanlar arasında etkileşim giderek artmıştır. Maddi ve manevi tüm öğeler kültürler arasında yaşanan bu etkileşimlerin bir ürünüdür. Dijital araçların ülkeler arasındaki görünmeyen sınırları ortadan kaldırması kozmopolit bir evrenin kapılarını aralamıştır. Bunun sonucunda toplumsal değişim kaçınılmaz olmuştur. Bu değişimi hızlandıran önemli unsurlardan biri teknolojik gelişmelerdir. Bu süreç, dijital araçların çeşitlenmesini ve geliştirilmesini sağlamaktadır. Her geçen gün dijital araçları kullanan kişilerin ve üretilen içeriklerin niceliği artmaktadır. Bununla birlikte yapay zekânın da etkisiyle bilişim teknolojileri ülkeler arasındaki iletişim engelini ortadan kaldırmıştır. Geçmişe göre artık haberleşme dijital dünyada gerçekleşerek ülkeler arasındaki maddi manevi gelişmeleri aktarım aracı olarak görülmektedir. Son zamanlarda gelişen teknoloji, ülkeler arasındaki rekabetten beslenen savaşlar ve bunun getirdiği göç olgusu ile birlikte Türkiye, yurt dışından gelen yabancılar için öncelikli bir ülke haline gelmiştir. Türkiye'ye gelen yabancı bireylerin buradaki hayata adapte olması, eğitim alması, yaşaması, kültürel özellikleri bilmesi ve Türklerle iletişim kurması için Türkçeyi öğrenmesi ve akıcı bir şekilde Türkçe konuşup yazması önemli görülmektedir.

Bireylerden ana dilinden farklı olarak edindiği ikinci bir dili, üretilen bağlam ve ait olduğu ülkenin sosyokültürel özellikleri çerçevesinde anlamlandırması ve günlük yaşamında dil becerisini aktif şekilde kullanabilmesi beklenmektedir. Türkçe öğrenimi ve öğretiminde de benzer adımlar izlenmektedir. İşlevselci bir yaklaşım doğrultusunda yabancı bireyler günlük yaşamda karşılaştığı çeşitli durum veya problemleri kavrayıp bunlara çözüm önerileri getirerek dilsel süreçlerini yönetebilmektedir. Dil ve kültürün birbirini etkileyen ve birbirinden etkilenen unsurlar olması sebebiyle Türkçe öğrenen yabancı bireylerin Türkiye'nin geçmişten bugüne sahip olduğu kültürel değerleri bilmesi önemlidir. Türk dili ve içinde yaşanan coğrafyanın kültürünün öğrenilmesi açısından Türkçe Öğretim Merkezleri bu görevi üstlenmektedir.

Eğitim, turizm, iş veya sağlık vb. sebeplerle farklı coğrafyalardan gelen yabancı bireylerin Türkçe bilmesi ve amaçları doğrultusunda kullanması gerekmektedir. Bundan dolayı verilecek eğitimin nitelikli, kaliteli ve standartlara uygun gelişmiş bir şekilde hazırlanması ve uygulanması beklenmektedir. Türkçe Öğretim Merkezleri'ndeki sınıflarda, farklı kıtalardan dünyanın her bir noktasından gelen farklı kültürleri bir arada barındıran öğrenciler yer almaktadır. Bu doğrultuda öğrencilerin kültürel olduğu kadar bireysel farklılıklarını önemseyen aktif bir eğitim ortamı oluşturmak Türkçenin öğrenilmesini kolaylaştırarak dil öğrenimine katkısı olacağı belirtilmektedir (Çakır, 2025, s. 23). Bu sebeple yabancı öğrencilere Türkçe öğreten okutmanların belirli standartlara sahip olması istenmektedir. Üniversiteler, çeşitli eğitim kurum ve kuruluşlar veya Türkçe Öğretim Merkezleri öğretim sürecini iyileştirmek ve zenginleştirmek amacıyla akreditasyon sürecine önem vermektedir. Bu kurumlar; eğitim ve öğretimin iyileştirilmek, çağın gerektirdiği dijital dünyaya ayak uydurabilmek için gelişim ve değişime açık olmalı ve süreç içerisinde sürekli kendilerini revize etmelidir. Üniversiteler kültür, yönetim ve idari değişiklikler yoluyla daha "girişimci" bir boyuta gelmelidir (Syed vd., 2022). Kurumların vizyon ve misyonunu yakından ilgilendiren akreditasyon süreci geleceğe dönük hedeflerin ortaya konulmasında ve bu hedeflere ulaşmada önemli bir basamak görevi üstlenmektedir. Geleceğin planını şimdiden

yapmak ve bu planları zamanında etkili bir şekilde uygulamak kurumların varlığını güçlendirmektedir. Bu bağlamda kurum ve kuruluşlarda görevli kişilerin akreditasyon sürecine yönelik algılarının yüksek olması temel bir ihtiyaçtır. Etkili ve kaliteli bir öğretim bilinci, uluslararası alanda ülkemizin eğitim sürecinin ilerlemesine uzun vadede katkı sunacaktır. Kısaca kaliteyi belli ölçütler çerçevesinde güvence altına alma olarak tanımlanan akreditasyon, üniversitelerin en önemli iç paydaşlarından bir tanesi olan akademisyenlerin sürece dayalı olarak algılarının ölçülmesini sağlar ve bu sürecin en güvenilir bir biçimde değerlendirilmesine yardımcı olmaktadır (Bıyıklı & Fidan, 2023, s. 418). Avrupa Üniversiteler Birliği tarafından “kamuya hizmet veren bir kurum veya programın kalitede asgari standartları tutturması” şeklinde ifade edilen akreditasyon kurum veya kuruluşların yetkilerini, yeterliliğini ve güvenilirliğini değerlendiren, onaylayan ve sertifika ile güvence altına alan bir kalite değerlendirme sürecidir. Bir başka ifadeyle, bir kalite damgası olarak kabul edilen bu süreç, bir kurumun daha öncesinde ortaya konulmuş belli ölçütler ve ilkeler çerçevesinde uluslararası inceleme sürecinden geçerek asgari gereklilikleri karşılayıp karşılamadığını ortaya koyan bir kalite değerlendirme sistemidir (Kumar vd., 2020, s. 151).

Kalite değerlendirme sürecinde, kurumlarda yapılan çeşitli gözlemler ve elde edilen verilere dayalı düzenli ve sürekli bir iyileştirme girişimi olarak ifade edilmektedir. Kalite güvencesini tescil etmek için başvuran her bir kurumun vurgulanması gereken ortak etki noktaları bulunmaktadır. Özellikle yapay zekâ çağını yaşadığımız bugünlerde kurumlardan beklenen standartlarda hem teknoloji hem de çeşitlilik ölçütleri daha fazla dikkate alınmaktadır. Kurum veya kuruluşlar programlarını ve işleyişlerini ileriye taşıma çabalarında kendilerini öz eleştiri ve öz düzenleme yaparak akademik kalitelerini rapor ve yerinde gözlem aracılığıyla değerlendirmelidir. Çünkü bireylerin kurumdaki gelişimine, bu süreçte kullanılan uygulamalara ve stratejilere daha yakın bir perspektiften bakmak hedeflenmektedir (Hail vd., 2019, s. 18). Ülkemizde genel kabul görmüş anlayışa göre akreditasyonun asıl amacı; üniversitelerin, yerel veya uluslararası seviyede kalite ve verimlilik, gibi standartlarına uygunluğunu belirlemek ve böylelikle yükseköğretim kurumlarını kalite doğrultusunda güven altına alan bir sistem oluşturmaktır (Buyuran, 2019). Bir gelişim aracı olarak ifade edilen akreditasyon süreci, kabul edilebilir bir kurumsal kalite seviyesini göstermektedir ancak herhangi bir kurum ne kadar mükemmel olursa olsun kendi güçlü ve zayıf yönlerini açıkça tanımladığı ve anladığı ölçüde gelişim gösterebilmektedir (İbrahim, 2014, s. 108). Kurum içindeki faaliyetlerin işleyişine yönelik farkındalık sahibi olmak, kurumların iyileştirilmesinde sürekliliği ve yeniliği teşvik etmekle beraber düzenli olarak öz değerlendirme yapmasına ve gelişim süreçlerine odaklanmasına katkı sunmaktadır (Davis, 2025, s. 2). Sertifikalandırma, aynı zamanda toplumsal ilişkilerin sürdürülebilirliğini sağlamak amacıyla eğitim ve araştırma imkânlarını sunma, üretim dünyasıyla iletişim içerisinde olma, bilimsel ve teknolojik bilgiyi hem aktarma hem de işlevsel olarak kullanma gibi sosyal hedeflere ulaşmaya aracılık ederek eğitim politikası eylemlerini desteklemektedir (Graffigna, 2014, s. 2636).

Günümüz çağdaş eğitim ortamlarında yöneticiler, yükseköğretim kurumlarının kendi aralarındaki rekabete yönelik güçlerini artırarak akademik anlamda ulusal ve uluslararası başarıyı yakalamak için gerekli yönetim ilkelerini uygulayarak dijital araçların sunduğu avantajlarla birlikte günden güne değişime adapte olması sağlanarak ortaya çıkan ihtiyaçlara cevap vermeleri istenmektedir. (Sulaeman & Nuhalisa, 2025, s. 417). Kalite standartlarının değerlendirilmesi, kurumların vermekte olduğu eğitimin izlediği programların geliştirilmesine ve öğrencilerin ve idari personellerin beklentilerini karşılayan eğitim programları sunmalarını desteklemektedir. Bu durum, eğitim kurumlarındaki kaliteyi sadece eğitimcilerin öğretim materyallerini etkili bir şekilde kullanarak yaptıkları ders sunumları bağlamında değil, eğitim yönetiminden sorumlu idari personellerin de belirlenmiş standartlara uyabilmek için yaptıkları sistematik düzenlemeleri de işe koşar. Kalite güvence sistemi; planlama, denetim ve değerlendirmeyi içeren çok yönlü boyutları içermektedir. Bu sebeple öğretim görevlilerinden öğrencilere, destek ve idari personele kadar okulun her bir bileşeni bu sürecin sürdürülmesinde önemli role sahiptir. Akreditasyonun kurumların niteliğinin en temel

göstergelerinden olduğu için kendini daima geliştirmeyi teşvik eder. Akreditasyon çok boyutlu bir sürece tabii olduğundan kurumdaki eğitmen, yönetici ve öğrencilerin akademik açıdan başarılı olmakla yetinmeyip aynı zamanda günümüzün ihtiyaçlarını karşılayabilecek potansiyeldeki iş dünyasına uyumlu ve üniversitelerin gerekli gördüğü sosyal becerilere de sahip kaliteli mezunlar yetiştirmesi beklenen önemli standartlardandır. Dijital dönüşüm çağında giderek daha rekabetçi hale gelen kurumlar, eğitim standartlarındaki yaşanan değişikliklere uyum sağlaması, yaşam boyu eğitim ve gelişime açık olunması, bu sürecin önemli bir parçasıdır. Eğitimen sorumlu personellerin dijital araçlara entegre edilebilen daha modern öğrenme teknolojilerini ve yöntemlerini uygulayabilmeleri gerekmektedir (Prabowo, 2024, s. 50). Nitelikli eğitim öğretim etkinlikleriyle beraber akreditasyon kuruluşlarının inceledikleri kurumlara yaptıkları öz değerlendirme ve dış değerlendirme sonucunda kurumlara verilen sertifika aracılığıyla eğitim programlarının kalite güvencesi tescillenmiş olur.

Akreditasyon süreci 1900'lü yıllara dayanmaktadır. ABD'de ortaya çıkan kalite güvence sistemi ilk olarak sağlık ve mühendislik alanlarında görülmektedir. ABD öncülüğünde başlatılan bu süreç; Fransa, Hollanda, İngiltere, Danimarka, İsveç ve Almanya vb. ülkeler de üniversitelerinde kalite standartları ölçütlerine uygun olarak değerlendirme çalışmaları yapmıştır. ABD'de 1867 yılında kurulan Federal Eğitim Birimi ile birtakım mesleklere ilişkin verilen eğitimin yeterli olmaması bu eğitimlerin iyileştirilerek öğrenme kalitesini arttırmaya yönelik akreditasyon çalışmalarının yapılması konusunu gündeme getirmiştir (Koçdar, 2011). Sonraki süreçlerde akreditasyon çalışmaları eğitim alanında da gündeme gelerek uygulanmaya başlanmıştır. Bu doğrultuda 1997 yılında oluşturulan Eğitim Ulusal Öğretmen Eğitimi Akreditasyon Konseyi bu sürecin gelişimine verilebilecek en önemli örneklerden biridir (Güçlü & Bayrakçı, 2004). Kalite güvence sistemi Türkiye'deki üniversitelerin gündemine ancak 1990'lı yıllardan itibaren girmeye başlamıştır. Ulusal çapta bir resmi akreditasyon sisteminin gecikmesi ve standartların belirli bir süre güncellenmemesinin pek çok sebebi olabilir. Bunlar arasında üniversitelerin sayısındaki büyük ve çok hızlı artış bunun en büyük nedeni olabilmektedir. Öğretim üyeleri ve yöneticilerin iş yükünün fazla olması, fakültelerin dikkatini üniversiteleri kendi içindeki problemlerin çözümüne odaklamıştır. Bu bağlamda dünyayla iletişim kurma zamanını azaltarak uluslararası gelişmeleri yakından takip edememesine yol açmıştır (Grosman, 2010, s. 103). İlerleyen yıllarda üniversitelerin içindeki problemlerin azalmasıyla birlikte YÖK, ilk olarak 1997 yılında kalite değerlendirmeye yönelerek akreditasyon sürecine ilişkin pilot uygulamaya başlamıştır. "Avrupa Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi" ve "Hayat Boyu Öğrenme için Avrupa Yeterlilikler Çerçevesi" üniversitelerin yapısına göre uygun bir boyuta getirip standartlaşmayı "Yükseköğretim Yeterlilikler Komisyonu" bünyesinde gerçekleştirilmiştir. Tüm bu süreçlerle birlikte akreditasyon süreci kurumsal bir zemine oturtulmuştur.

2025 yılı itibarıyla Yükseköğretim Kalite Kurulunun (YÖKAK) yayınladığı akreditasyon kuruluşları içerisinde yabancı dil olarak Türkçenin öğretimini değerlendirmeye ilişkin bir kuruluş bulunmamaktadır. Ancak Ankara Üniversitesi TÖMER'in, yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde diğer kurumlara öncülük ettiği bilinmektedir. İlgili alanda en eski kurum özelliği taşıması çeşitli yenilikleri başlatmasına katkı sağlamıştır. 2015 yılında yabancı dil olarak Türkçenin öğretimine ilişkin bir program hazırlansa da öğretim setleri bu programa göre ulusal anlamda her kurum için genelgeçer bir düzeyde revize edilmemiştir. Bazı kurumlar tarafından yeni öğretim setleri oluşturulmuş ve önceki öğretim setlerinde yapılan çeşitli düzenlemeler yapılsa da tüm bu değişiklikler kurumların kendi iç bünyesinde kalmıştır. Tüm kurumlar arasında ortak bir geçerliğe sahip ulusal düzeyde bir dil öğretim standardı geliştirilememiştir (Demir, 2019, s. 116). Bu ihtiyaç Türkçe öğretim merkezleri arasında kur saatleri, toplam eğitim saatleri, Türkçe yeterlik, seviye belirleme, kur sınavları ve ders öğretim materyalleri vb. pek çok ayrılığın yaşanmasına sebep olmaktadır. Özdemir (2020), yaptığı çalışmada özellikle kur sınavlarında dil becerileri için belirlenen alt sınırların çeşitli olduğu, bunların kur başarı puanı hesabında dikkate alınıp alınmadığı sonucuna ulaşmıştır. Üniversiteler arasında görülen bu uygulama çeşitliliği taban puan belirlemeyen üniversiteler, taban puan belirleyen ve başarı puanında bunu dikkate

alan üniversiteler, belirlediği taban puanı başarı hesabında dikkate almayan üniversiteler şeklinde sınıflandırılmıştır. Bu durum yabancılara Türkçe öğretiminde önemli problemleri beraberinde getirmekte ve TÖMER'lerde verilen eğitimin dil öğretimi açısından standartlaşmasını engellemektedir (Boylu & Başar, 2016, s. 309). Yabancı dil olarak Türkçe öğretim uygulamalarının yeterliliğinin değerlendirilip onaylanmasını sağlayacak bir akreditasyon kurumu gerekli olmaktadır (Özdemir, 2020, s. 283). TÖMER'lerin bireysel kurumlarındaki özgünlükleri korunarak belli standartlar etrafında oluşturulması, bu kurumlarda çalışan eğitim ve idari personellerin akreditasyona yönelik olumlu algılarının olması bu sürecin kolaylaşması bağlamında büyük önem arz etmektedir (Demir & Sayar, 2021, s. 320). Öğretimde ortak bir paydada buluşabilmek için İkiel (2019), çalışmasında kurumlar arasındaki kalite güvencesinin sağlanması amacıyla misyon, eğitim programı, kur sınavları, öğretim elemanlarının niteliği, donanım ve tesis yeterlilikleri, yönetim sistemi, öğrenci hizmetleri ve öğrenci başarıları olmak üzere çeşitli standart önerileri sunmuştur. Bu ölçütler göz önünde bulundurularak Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi sürecinde akreditasyonun gerçekleştirilmesi, uluslararası bir kimlik ve saygınlık kazanma yolunda ilerleyeceğinin de bir göstergesidir. Okutmanlar yabancı öğrencilerin kültürleri, Türkçe yeterliliği, zenginleştirilmiş materyal kullanımı ve öğretim yöntemlerini en iyi bilen ve uygulayanlardır Türkçe öğrenmek isteyen uluslararası öğrencilere rehber olan okutmanların kalite değerlendirme sürecine yönelik algıları bu süreçteki temel taşlardan biridir. Çünkü gelişmeyi sağlayan ilerleme süreci, öncelikle o konu hakkındaki algıların ortaya konulması ve bu fikirlerin altında yatan sebeplerin sorgulanmasıyla gerçekleşmektedir. Türkçenin yabancı öğrencilere öğretiminde eğitimin niteliğini artırmaya yönelik pozitif yönde katkı sağlayan kalite kontrol süreci gelecekte karşılaşılabilecek yabancı dil öğrenimine ilişkin problemleri ortaya koyabilecek bir girişim olarak düşünülebilir. Bu problemleri öngörebilen okutman ve yöneticiler bunların çözümünde risk alabilen bir potansiyele sahip olduğu söylenebilir. Kurum içerisindeki finansal ve diğer kaynakları amaçları doğrultusunda işe koşar, önceden planlanmış hedeflere ulaşabilmek için aralıklı olarak sürecin iyileştirilmesine katkıda bulunur. Yaşanan aksaklıkların kaynağına inerek oluşabilecek problemlere karşı tedbir alır. Okutman ve öğrencilerin ortak paydada buluşması doğrudan Türkçenin yabancı dil olarak öğretimindeki kalite güvence sistemini etkilemektedir. Öğrencilerin öğrenim faaliyetlerindeki memnuniyeti, idari personelin yeterlik ve yetkinlikleri, okutmanların Türkçeyi öğretme sürecindeki beceri ve ilgili alana uygunluğu dil öğrenimindeki kaliteyi artırmaya yardımcı olmaktadır. Tüm bu yöntemler, Türkçe Öğretim Merkezleri arasındaki kalite farkını ortaya koymakta ve tercih edilebilirliklerini artırmaktadır.

Alan yazında akreditasyon algısına yönelik çeşitli çalışmalar yapılmıştır. Uluslararası alanda Hail ve arkadaşları (2019) yaptıkları çalışmanın sonucunda fakülte katılımcıları; ulusal akreditasyonu, üniversite ve bireysel programlar için prestij ve statü artışı açısından bir avantaj olduğu görüldüğünü belirtmiştir. Daha yüksek kaliteli öğrenciler, öğretim üyeleri ve finansman sağlama fırsatlarını artıracaklarını ifade etmişlerdir. Fakülte üyelerinin ise bunlardan farklı olarak akreditasyonla ilgili daha fazla soru ve endişeye sahip olduğu sonucuna varılmıştır. Erdal ve Aydın (2025) üniversite öğrencilerinin akreditasyon algılarını, İri ve Bayraktar (2023) öğretim elemanlarının akreditasyon uygulamalarına yönelik algılarını; Semerci ve arkadaşları (2021), öğretim görevlilerin akreditasyon algılarını incelemişlerdir. Akreditasyon algılarına yönelik çalışmaların görüldüğü üzere üniversite öğrencilerinin, öğretmenlerin, öğretmen adaylarının ve öğretim görevlilerin akreditasyon algıları üzerinde yoğunlaştığı görülmektedir. Alan yazın tarandığında yabancılara Türkçe eğitimi veren okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algılarının ortaya koyulmasına ilişkin herhangi bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bu bağlamda bu araştırma alan yazında ilk olacağından özgün bir nitelik taşımaktadır. Aynı zamanda çalışma yabancı dil olarak Türkçe öğretimini belirli standartlar çerçevesinde değerlendirecek akreditasyon kurumunun oluşturulması gerekliliğine vurgu yapmaktadır. Bununla birlikte, Türkçe Öğretim Merkezleri'nin gelecekte standartlaştırılacağı düşünüldüğünde bu çalışma akreditasyon öncesinde okutmanların sürece ilişkin algı düzeylerini

gösterme ve kaynaklık etme açısından önemlidir. Bu araştırmada yabancı öğrencilere Türkçe öğretimi alanında görev yapan okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algılarının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Çalışmanın problem cümlesi "Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi alanında görev yapan okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algıları ne düzeydedir?" şeklinde ifade edilmiştir. Araştırma kapsamında belirlenen alt problemler şu şekildedir:

1. Okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algıları cinsiyet değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
2. Okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algıları yabancı öğrencilere Türkçe öğretimi alanında görev yapan okutmanların görev süresi değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
3. Okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algıları okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin bilgi sahibi olma değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?

2. Yöntem

2.1. Araştırmanın modeli

Bu araştırmada yabancı öğrencilere Türkçe öğretimi alanında görev yapmakta olan okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algılarının belirlenmesi amaçlandığından betimsel tarama yöntemi kullanılmıştır. Herhangi bir konu, durum veya olaya yönelik bireylerin beceri, yetenek ve tutum gibi özelliklerinin incelendiği ve büyük çalışma grupları üzerinde çalışıldığı bu yöntem tarama modeli olarak ifade edilmektedir (Büyüköztürk vd., 2021, s. 184).

2.1.1.Örneklem/ çalışma grubu

Araştırmanın çalışma grubunu 2024-2025 eğitim öğretim yılında Sakarya, Kocaeli ve İstanbul illerindeki 3 Türkçe Öğretim Merkezi'nde çalışmakta olan okutmanlar oluşturmaktadır. Araştırmaya toplam 30 okutman katılmıştır.

2.2. Veri toplama araçları

Araştırmanın verilerinin toplanmasında Semerci (2017) tarafından geliştirilen "Akreditasyon Algısı Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek, 17 madde ve iki alt boyuttan oluşmaktadır. Kalite güvencesi ve kalite değerlendirmesi olmak üzere ölçeğin iki alt boyutu bulunmaktadır. Ölçeğin, iki yarı puanları arasındaki korelasyon katsayısı 0.831 olarak belirlenmiştir. Cronbach's Alpha katsayısı ise 0.901'dir. Akreditasyon Algısı ölçeği, beşli likert tipinde derecelendirilmiştir. Akreditasyon ölçeğinin yanında cinsiyet, yabancı öğrencilere Türkçe öğretimi alanında çalışmakta olan okutmanların görev süresi ve akreditasyon sürecine ilişkin bilgi düzeyini tespit etmek amacıyla kişisel bilgi formu kullanılmıştır.

2.2.1. Verilerin toplanması

Araştırma sürecinde öncelikle ölçeğin kullanımına ilişkin izin araştırmacıdan alınmıştır. Ardından Akreditasyon Algısı Ölçeği'ni uygulamak için Sakarya Üniversitesi'nden etik kurul izni alınmıştır. Uygulama süreci araştırmacıların işbirliğiyle yürütülmüştür. Ölçek uygulaması Google Formlar üzerinden uygun zaman dilimlerinde yapılmıştır. Araştırmanın verileri Sakarya, Kocaeli ve İstanbul illerindeki üniversitelere bağlı üç Türkçe Öğretim Merkezi'nden toplanmıştır. Bu kurumlarda araştırmaya katılım gönüllülük esasına dayalı yürülmüş olup toplamda 30 okutmandan veri toplanmıştır. Kişisel bilgi formunda okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin bilgi sahibi olup olmadıkları sorulmuştur. Okutmanların verdikleri cevaplar sonucunda akreditasyon sürecine ilişkin bilgi sahibi olan okutmanlar araştırmaya katılmıştır.

2.2.2. Verilerin analizi

Verilerin analizinde SPSS.20 programı kullanılmıştır. Ölçek toplam puanlarının cinsiyet, görev süreleri ve sürece ilişkin bilgi sahibi olma değişkenleri açısından incelenmesinde Kolmogorov Simirnov testi

sonucunda normal dağılım sağlandığı için ($p>0,05$) İlişkisiz Örneklem t Testi ve Tek Yönlü ANOVA kullanılmıştır.

3. Bulgular

Bulgular araştırmanın bu bölümünde sunulmuştur:

3.1. Okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarının incelenmesi

Araştırmada ilk olarak okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algıları incelenmiştir. İncelemeye ilişkin bulgular Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1

Okutmanların Akreditasyon Sürecine İlişkin Algıları

	N	Min.	Max.	$\bar{X}$	Ss
Toplam	30	43,00	85,00	63,30	11,94
Kalite güvencesi	30	15,00	35,00	25,53	5,35
Kalite değerlendirme	30	27,00	50,00	37,76	7,17

Okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algıları 63,30 olarak belirlenmiş olup bu sonuçtan hareketle akreditasyon sürecine ilişkin algılarının yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Kalite güvencesi ve kalite değerlendirme alt boyutuna ilişkin algılarının yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

3.2. Okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarının cinsiyete göre incelenmesi

Okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarının cinsiyete göre incelenmesine ilişkin bulgular Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2

Okutmanların Akreditasyon Sürecine İlişkin Algılarının Cinsiyete Göre İncelenmesine İlişkin İlişkisiz Örneklem t Testi Sonucu

Boyut	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	Ss	sd	t	p
Kalite güvencesi	Kadın	21	25,57	4,95	28	0,05	0,95
	Erkek	9	25,44	6,52			
Kalite değerlendirme	Kadın	21	38,14	6,48	28	0,43	0,66
	Erkek	9	36,88	8,95			
Toplam	Kadın	21	63,71	10,62	28	0,28	0,77
	Erkek	9	62,33	15,31			

Tablo 2 incelendiğinde okutmanların akreditasyon sürecine, kalite güvencesi ve kalite değerlendirme süreçlerine ilişkin algılarının cinsiyete göre farklılaşmadığı ($p>0,05$) görülmektedir.

3.3. Okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarının görev sürelerine göre incelenmesi

Okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarının görev sürelerine göre incelenmesine ilişkin bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3

Okutmanların Akreditasyon Sürecine İlişkin Algılarının Görev Sürelerine Göre İncelenmesine İlişkin Tek Yönlü Anova Testi Sonucu

Boyut	Varyansın kaynağı	Karelerin toplamı	sd	Kare ortalaması	F	p
Kalite güvencesi	Gruplar arası	17,79	2	8,89	0,295	0,747
	Gruplar içi	813,67	27	30,13		
	Toplam	831,46	29			
Kalite değerlendirme	Gruplar arası	49,29	2	24,64	0,461	0,635
	Gruplar içi	1442,07	27	53,41		
	Toplam	1491,36	29			
Toplam	Gruplar arası	121,55	2	60,77	0,408	0,669
	Gruplar içi	4018,75	27	148,84		
	Toplam	4140,30	29			

Tablo 3 incelendiğinde okutmanların akreditasyon sürecine, kalite güvencesi ve kalite değerlendirme süreçlerine ilişkin algılarının görev sürelerine göre farklılaşmadığı ($p>0,05$) görülmektedir.

3.4. Okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarının akreditasyon sürecine ilişkin sahip oldukları bilgi düzeyine göre incelenmesi

Okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarının akreditasyon sürecine yönelik bilgi sahibi olma durumuna ilişkin bulgular Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4

Okutmanların Akreditasyon Sürecine İlişkin Algılarının Sürece Yönelik Bilgilerine Göre İncelenmesine İlişkin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonucu

Boyut	Varyansın kaynağı	Karelerin toplamı	sd	Kare ortalaması	F	p
Kalite güvencesi	Gruplar arası	130,240	2	65,120	2,507	0,100
	Gruplar içi	701,226	27	25,971		
	Toplam	831,467	29			
Kalite değerlendirme	Gruplar arası	259,628	2	129,814	2,846	0,076
	Gruplar içi	1231,739	27	45,620		
	Toplam	1491,367	29			
Toplam	Gruplar arası	757,030	2	378,515	3,021	0,065
	Gruplar içi	3383,270	27	125,306		
	Toplam	4140,300	29			

Tablo 4 incelendiğinde okutmanların akreditasyon sürecine, kalite güvencesi ve kalite değerlendirme süreçlerine ilişkin algılarının bu sürece yönelik bilgi sahibi olma durumlarına göre farklılaşmadığı ($p>0,05$) görülmektedir.

4. Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Yabancı öğrencilere Türkçe öğretimi alanında görev yapmakta olan okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algılarının belirlenmesi ve okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algılarının cinsiyet, görev süreleri, akreditasyon sürecine ilişkin bilgi sahibi olma değişkenleri açısından incelenmesi amaçlanan bu çalışmada çeşitli sonuçlar elde edilmiştir. Yabancı öğrencilere Türkçe öğretimi alanındaki okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algılarının yüksek düzeyde olduğu

araştırma sonunda ortaya konulmuştur. Semerci ve arkadaşları (2021) tarafından yapılan çalışmada öğretim elemanlarının akreditasyon algılarının yüksek düzeyde olduğu ortaya konulmuştur. Mevcut çalışmanın sonuçları Semerci (2021) tarafından yapılmış olan araştırmanın sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir. Okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algıları yüksek olduğu sonucundan hareketle okutmanların oluşturulabilecek bir kalite güvence sürecine ilişkin gelişime açık oldukları düşünülmektedir. Bu yönüyle kurumların önemli bir paydaşı olan öğretim sürecini gerçekleştiren okutmanların kurum içi oluşturdukları olumlu algıyı önemseyerek kendi kalitelerinin diğer kurumlar tarafından olumlu yönde değerlendirilmesini destekleyeceği savunulabilir. Çünkü kurumların oluşturdukları kalite güvencesi doğrudan onların öğretim performansını etkileyebilir veya performansları tüm bu süreçlerden etkilenebilir. Kalite değerlendirme sürecini bir kaliteyi geliştirme biçimi olarak gören okutmanlar öğretim sürecinde temele aldıkları programları kalite çizgisinin bir tabanı olarak yorumlayabilir. Bunun sonucunda da hem kurumların hem programların daima kendini yenileyebilen geçerli bir dil öğretim standardına sahip olabileceği düşünülerek uzak hedefleri daha hızlı ve kolaylıkla gerçekleştirme potansiyellerinin artacağı söylenebilir.

Tüm bunlara ek olarak, akreditasyon süreci sonunda kurum içindeki okutmanların niteliği göz önüne alınarak ilgili alana ait mezuniyet şartının sağlanması, bilgi, beceri ve deneyimleri, bulunduğu kuruma ilişkin adaptasyonu, okutman ve diğer personeller arasındaki işbirliği kurumların dikkate alacakları önemli konular olacaktır. Bu niteliklere sahip okutmanların da akreditasyon sürecindeki kalite güvence ve değerlendirmeye ilişkin bakış açıları pozitif yönde olabileceği olasıdır. Kurumlar arasındaki kalite farkını geçerli ölçütlerle değerlendirip sonucunda bir tescil yargısını ortaya koyan akreditasyon; okutmanlar, idari ve diğer personeller için yalnızca bir rapor niteliği taşımayarak gelecekte kurumları ileriye taşıyan önemli bir basamak olarak görülebileceği düşünülmektedir.

Çalışmanın bulgularında okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarının; cinsiyet, görev süresi ve sürece ilişkin bilgi sahibi olma değişkenlerine göre incelenmiştir. Araştırma sonucunda okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algılarının cinsiyet faktörüne göre farklılaşmadığı görülmüştür. Shal ve arkadaşları (2024), akreditasyon sürecinin okul gelişimine yol açıp açamayacağına ilişkin K-12 ortamlarındaki eğitimcilerin algılarını incelemişlerdir. Çalışma sonucunda katılımcıların akreditasyona yönelik olumlu görüş bildirdikleri ve güvenlik, kaynak tahsisi, altyapı standartlarında akreditasyonun uyum sağlamada rolünün olduğu belirtilmiştir. Ancak devamında öğretmenlerin akreditasyonun okul gelişimini artırma konusunda çekingen kaldıkları, öğretmenlerin yaratıcılıklarını ve özerkliği azaltabileceğini de belirtilmiştir. Eğitimcilerin akreditasyona ilişkin algılarının cinsiyet faktörüne göre bakıldığında kızlar lehine anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Bu çalışmada ele alan cinsiyete ilişkin bulgular, mevcut çalışmanın bulgularıyla farklılaşmaktadır. Göçen & Aslan (2021), yükseköğretimde kalite yönetimine ilişkin yaptıkları çalışmada araştırmaya katılanların toplam kalite yönetimi algılarının; cinsiyet faktörüne göre farklılaşmadığı belirlenmiştir. Aynı şekilde mevcut çalışmada da okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algıların cinsiyet faktörüne ilişkin farklılık oluşturmadığı görülmüştür. Mevcut çalışmada ulaşılan okutman sayısının diğer çalışmadaki eğitimcilerin sayısına göre az olması, örneklem türlerinin farklılığı, sosyokültürel olarak çeşitli ülkelerdeki kadın ve erkeklerin içinde bulunduğu eğitim sistemi ve kültürel kodlarının bu farklılıklara sebepler oluşturabileceği yorumu yapılabilir.

Okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarının okutmanların görev süresi değişkenine göre incelendiğinde farklılık göstermediği sonucuna varılmıştır. Shal ve arkadaşları (2024) eğitimcilerin akreditasyona ilişkin algılarının görev sürelerine göre farklılaştığı, görev süresi daha fazla olanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarında artış gözlenmiştir. İri ve Bayraktar (2023), çalışmalarında akademisyenlerin sadece mesleki statü durumuna göre anlamlı bir farklılık oluşturduğunu ifade etmişlerdir. Bu araştırmalarda ele alınan görev sürelerine ilişkin bulgular, mevcut çalışmanın bulgularıyla farklılaşmaktadır. Eğitim disiplinlerinin farklılığı, eğitimci ve okutmanların alandaki bilgi, beceri ve yeterlilikleri, örneklem grubunun içinde bulunduğu kurumun liderlik özellikleri ve hedeflere

ulaşmak için izlediği planlamanın birbirinden farklı olması çalışmalar arasındaki akreditasyon sürecine yönelik algılarının görev süresi değişkenine göre farklılık göstermeme sebepleri arasında sayılabilir. Çünkü cümlelerde ifadesini bulan tüm bu sebepler okutmanların görev süresine dolaylı olarak etkisi olabilir.

Okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin algılarının okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin bilgi sahibi olma faktörüne göre farklılık göstermediği belirlenmiştir. Kalite değerlendirme ve güvence sistemine ilişkin yeterli bilgi sahibi olan okutmanlar bu sürecin yönetimi ve sürece yönelik bakış açılarında olumlu değişiklikler gözlenebilirken yeterli bilgi sahibi olmayan okutmanların sürece bakışlarında bilgi sahibi olanlara göre farklılık gözlenmeyebilir. Bu sebeple araştırmaya katılan okutmanların akreditasyon sürecine ilişkin bilgi sahibi oldukları, katılmayanların ise sürece ilişkin bilgi sahibi olmadıkları anlamlı farklılık olmama sebebi olarak gösterilebilir.

Fidan ve arkadaşları (2022) tarafından akademisyenler için akreditasyon sürecinin ne anlama geldiğini tespit etmeye ilişkin yaptıkları çalışmada akademisyenlerin akreditasyon sürecine yönelik algılarının 'olumlu' kavramı üzerinde toplandığı belirlenmiştir. Sırasıyla 'akreditasyon sürecinin sürecin gerekliliği' ve 'sürece ilişkin farkındalık sahibi olunması' ifadeleri ortaya konulmuştur. Araştırmaya katılanların akreditasyon süreciyle ilgili algılarının yüksek olduğu ve akreditasyonun akademisyenlerin farkındalıklarını artırdığı tespit etmiştir. Mevcut çalışmanın bulgularında okutmanların akreditasyon sürecine yönelik algılarının yüksek düzeyde olması akreditasyon sürecine ilişkin bakış açıların olumlu yönde olduğu ifade edilebilir. Bu çalışma, mevcut çalışmanın sonucuyla benzerlik göstermektedir. Akademisyen ve okutmanların sürece ilişkin algılarının yüksek olması öncelikle yabancı dil olarak Türkçe öğretiminin ve diğer alanlardaki öğretim süreçlerinde standartlaştırılmanın gerekli olduğu konusunda görüş birliği sağlandığı düşünülmektedir. Doğan (2022), DEDAK'ın yabancı dil olarak Türkçe öğretime yönelik akreditasyon hizmeti sunmasının gerekli olduğu ve DEDAK'ın böyle bir hizmetle yabancı öğrencilere Türkçe öğretiminin önceden belirlenmiş uluslararası standartlara getirilebileceğini vurgulamaktadır. Bu bağlamda Doğan (2022) tarafından yapılan bu çalışma ve mevcut çalışmanın sonuç ve önerileri yabancı dil olarak Türkçe öğretimindeki standartlaştırma sürecinin gerekli olduğunu vurgulayarak bu çalışmaların bulguları ışığında akreditasyona yönelik önerilere aşağıda yer verilmiştir:

- Gelecekte Türkçe Öğretim Merkezleri'nin standartlaştırılacağı düşünüldüğünde okutmanların akreditasyon sürecine yönelik yeterliliklerini belirlemek amacıyla akreditasyon özyeterlik ölçeği geliştirilebilir.
- Farklı ülkelerdeki yabancı dil olarak Türkçe öğretimi, kalite güvencesi uygulamaları ve akreditasyon süreçleri ile ilgili uluslararası karşılaştırmalar yapılmalıdır. Karşılaştırmalar sonucunda ortaya konulan farklı bakış açıları Türk kültür ve eğitim sistemiyle uyumlu hale getirilerek akreditasyon sürecine olumlu etkileri olabilir.
- Yabancı öğrencilere Türkçe öğretimi alanında görev yapmakta olan okutmanların, akademisyenlerin ve bu alanda tecrübe sahibi eğitimcilerin katılım göstereceği bir çalıştay düzenlenebilir. Sürece ilişkin bilgi sahibi olmayan veya eksik bilgi sahibi olan okutmanların sürece ilişkin bilgi düzeyi artırılabilir.

Kaynakça

- Bıyıklı, F., & Fidan, M. (2023). Değişime direncin akreditasyon algısına etkisinde örgütsel iletişimin ılımlaştırıcı rolü. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 22, 412-433. <https://doi.org/10.21547/jss.1348418>
- Boylu, E., & Başar, U. (2016). Türkçe öğretim merkezlerinin güncel durumu ve standartlaştırılması üzerine. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 4(24), 309-324. <https://doi.org/10.16992/ASOS.1042>
- Buyuran, N. (2019). *Öğretmen eğitiminde standartlaşma ve eğitim fakültelerinin akreditasyon sürecine hazır olma durumu* [Yüksek lisans tezi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2021). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Pegem Akademi.
- Çeşit, H., & Kaya, M. (2025). Türkçe öğretim merkezleri ve akreditasyon: Akademik personel açısından bir değerlendirme. *Aydın Tömer Dil Dergisi*, 10(1), 27-56.
- Davis, L. (2025). School effectiveness, equity, and multilingual learners: Examining the status of multilingual learner education through school accreditation. *Ampersand*, 14, 100-216.
- Demir, T. (2019). *Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde standart ve akreditasyon sorunu*. Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Doktora Programı 1. Öğrenci Sempozyumu, 105—123.
- Demir, T., & Sayar, E. (2021). Türkçenin yabancı/ ikinci dil olarak öğretiminde akreditasyon ihtiyacına yönelik bir inceleme. *International Journal of Language Academy*, 9(3), 310—329. <http://dx.doi.org/10.29228/ijla.52307>
- Doğan, M. (2022). Yükseköğretimde yabancı dil akreditasyonu: Türkiye'de hizmet sunan kalite güvence kuruluşlarının incelenmesi. *E-International Journal of Educational Research*, 13(3), 137-157. <https://doi.org/10.19160/e-ijer.1086334>
- Erdal, S., & Aydın, H. (2025). Üniversite öğrencilerinin akreditasyon algılarının ölçülmesi ve okuryazarlık eğitiminin planlanması. *Kalite ve Strateji Yönetimi Dergisi*, 5(1), 1-32. <https://doi.org/10.56682/ksydergi.1445058>
- Fidan, M., Bıyıklı, F., & Özkara, B. (2022). Akademisyenler için akreditasyon ne anlama geliyor? Yükseköğretimde kalite üzerine nitel bir araştırma. *Sosyal Mucit Academic Review*, 3(2), 213-236. <https://doi.org/10.54733/smar.1166028>
- Graffigna, A. M., Ghilardi, L., Fraca, C., Morell, M. A., Simonassi, M. L., Bartol, R., & Mengual, M. (2014). University evaluation. From the program's accreditation to the institutional evaluation. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 116, 2635-2639.
- Göçen, A., & Aslan, O. (2021). Yükseköğretimde kalite yönetimi: Harran Üniversitesi örneği. *Ulusal Eğitim Akademisi Dergisi*, 5(1), 148-159. <https://doi.org/10.32960/uead.894805>
- Grosman, G. M., Sands, M. K., & Brittingham, B. (2010). Teacher education accreditation in Turkey: The creation of a culture of quality. *International Journal of Educational Development*, 30, 102-109.
- Güçlü, N., & Bayrakçı, M. (2004). Amerika Birleşik Devletleri eğitim sistemi ve hiçbir çocuğun eğitimsiz kalmaması reformu. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(2), 51-64.
- Hail, C., Hurst, B., Chang, C. W., & Cooper, W. (2019). Accreditation in education: One institution's examination of faculty perceptions. *Critical Questions in Education*, 10(1), 17-28.
- İbrahim, H. A. H. (2014). Quality assurance and accreditation in education. *Open Journal of Education*, 2(2), 106-110.

- İkiel, A. (2019). *Yabancılar Türkçe öğretim merkezleri için akreditasyon standart önerileri* [Yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi.
- İri, R., & Bayraktar, M. (2023). Öğretim elemanlarının üniversitelerin uyguladıkları akreditasyon faaliyetlerine yönelik algıları: Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi örneği. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 26(50), 557-577. <https://doi.org/10.31795/baunsobed.1171420>
- Kıymaz, A. (2024). *Eğitimde akreditasyonun okullar bağlamında incelenmesi* [Yüksek lisans tezi, İnönü Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi.
- Koçdar, S. (2011). *Uzman görüşlerine göre Türkiye’de uzaktan eğitim programlarının akreditasyonu* [Doktora tezi, Eskişehir Anadolu Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi.
- Kumar, P., Shukla, B., & Passey, D. (2020). Impact of accreditation on quality and excellence of higher education institutions. *Revista Investigacion Operacional*, 41(2), 151-167.
- Özdemir, S. (2020). Yabancı dil olarak Türkçe öğreten üniversitelerin kur uygulamaları. 4. *Uluslararası Sınırsız Eğitim ve Araştırma Sempozyumu (USEAS2020)*, https://www.researchgate.net/publication/348717155_Yabanci_Dil_Olarak_Turkce_Ogreten_Universitelerin_Kur_Uygulamalari_Level_Applications_of_Universities_Teaching_Turkish_as_a_Foreign_Language#fullTextFileContent
- Prabowo, G., Aimah, S., Algifari, M. F., & El Fayoumi, Z. (2024). Evaluation of the implementation of quality management system to improve school accreditation in academic transformation. *Electronic Journal of Education, Social Economics and Technology*, 5(2), 50-57.
- Semerci, Ç., Semerci, N., Ünal, F., Yılmaz, E., Kaygın, H., Ulus, İ. Ç., Çetin, K., & Yılmaz, Ö. (2021). Akademisyenlerin akreditasyon algılarının incelenmesi. *Asya Öğretim Dergisi*, 9(1), 1-14. <https://doi.org/10.47215/aji.823723>
- Shal, T., Ghamrawi, N., & Ghamrawi, N. A. (2024). Does accreditation lead to school improvement? Perceptions of educators in K-12 settings. *SAGE Open*, 14(3), 1-14. <https://doi.org/10.1177/21582440241281222>
- Sulaeman, S., & Nuhalisa, N. (2025). Strategic management in enhancing study program accreditation at higher education institutions. *Jurnal Konseling dan Pendidikan*, 13(2), 417-426.
- Syed, R. T., Singh, D., & Spicer, D. (2022). Entrepreneurial higher education institutions: Development of the research and future directions. *Higher Education Quarterly*, 77(1), 158-183. <https://doi.org/10.1111/hequ.12379>

Makale Bilgi Formu

Yazarların Notları: Bu çalışma, 2-4 Mayıs 2025 tarihinde Çanakkale ilinde gerçekleştirilmiş olan 10. Uluslararası Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Kongresi’nde (ICOTFL 2025) sözlü bildiri olarak sunulmuştur. Gerekli düzenlemeler ve eklemeler yapılarak genişletilmiştir.

Yazarların Katkıları: Makalenin giriş bölümünde problem durumu, alanyazını taraması; yöntem bölümünde verilerin analizinde; bulgular bölümünde verilerin SPSS programında incelenmesinde; tartışma ve sonuç bölümünden Nahide İrem AZİZOĞLU sorumlu olmuştur. Makalenin giriş bölümünde literatürün yazılmasında; yöntem bölümünde araştırma modelinin ve çalışma grubunun yazılmasında; tartışma ve sonuç bölümlerine gerekli eklemelerden Şeyda Nur YILDIZ sorumlu olmuştur.

Çıkar Çatışması Bildirimi: Yazarlar tarafından potansiyel çıkar çatışması bildirilmemiştir.

Yapay Zeka Bildirimi: Bu makale yazılırken hiçbir yapay zeka aracı kullanılmamıştır.

İntihal Beyanı: Bu makale intihal.net tarafından taranmıştır.